

อ นุ ส า ร

จดหมายเหตุ

ISSN 0125-2461 ปีที่ 22 ฉบับที่ 217 เดือนกรกฎาคม 2539

ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร
Library and Information Center NISIA

ทบทวนฯ ร่วมงานฉลองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี

อุดมศึกษา

เอกสารเผยแพร่ ของ ทบวงมหาวิทยาลัย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า	ที่ปรึกษา	บรรณาธิการ
● รายงานการวิจัยเรื่องการควบคุมคุณภาพภายใน ฯ	3	ศ.นพ.เกษม วัฒนชัย รศ.ดร.วันชัย ศิริชนะ ศ.ดร.กนก วงษ์ตระหง่าน นายปราโมทย์ โชติมงคล นางสาววรรณดี คีตะนิธินันท์	นายกมล ศรีประสานน์
● การประชุมระดับภูมิภาคฯ	8		
● นโยบายและแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับการเพิ่มการผลิตฯ	10		
● การพัฒนาอาจารย์สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์	15		
● ความรู้เป็นสากลฯ	17		
● กองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	19		
● วิฤตการณ์ขาดแคลนน้ำในโลกอนาคต	22		

เจ้าของ ทบวงมหาวิทยาลัย โทร. 245-8323, 245-8923 FAX. 245-8923, 245-8930

ผู้โฆษณา นายกฤษณ์กร วงศ์ไทย

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายงานการวิจัยเรื่องการควบคุมคุณภาพภายใน ของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย

ความเป็นมาของการวิจัย

การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติส่งผลให้ความต้องการกำลังคนด้านต่างๆ ในสังคมเพิ่มสูงขึ้น รัฐบาลไม่สามารถดำเนินการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อผลิตกำลังคนตามความต้องการดังกล่าวได้เพียงพอและทันเวลา สถานับการศึกษาเอกชนจึงได้รับอนุญาตให้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 ดำเนินการจัดการศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ ที่เป็นการความต้องการของตลาดแรงงานเป็นส่วนใหญ่ เช่น บริหารธุรกิจ บัญชี และเทคโนโลยี ในระดับที่ไม่สูงกว่าปริญญาตรีโดยมีทบวงมหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการดูแลการดำเนินการและกำกับการศึกษา กิจกรรมของวิทยาลัยเอกชนได้มีการขยายตัวมากขึ้นเป็นลำดับ ในปี พ.ศ. 2522 ทบวงมหาวิทยาลัยได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพระราชบัญญัติเดิม และประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 วิทยาลัยเอกชนทั้งหมด ที่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งไว้เดิม จึงมีชื่อรวมว่า “สถาบันอุดมศึกษาเอกชน” ซึ่งอาจจะเปลี่ยนประเภทเป็นมหาวิทยาลัย วิทยาลัย และสถาบัน เพื่อแสดงให้เห็นถึงขอบข่ายของภารกิจและการขยายตัวของสถาบัน ต่อมาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้มีการพัฒนา และเพิ่มจำนวนขึ้นจนกระทั่งปัจจุบันมีวิทยาลัยเอกชน จำนวน 16 แห่ง และมหาวิทยาลัยเอกชนจำนวน 19 แห่ง ซึ่งในส่วนของมหาวิทยาลัยเอกชนได้มีการดำเนินการจัดการศึกษาถึงระดับบัณฑิตศึกษา

การเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามาดำเนินการจัดการอุดมศึกษานั้น สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานและกรอบบางประการที่รัฐบาล

กำหนดไว้ โดยทบวงมหาวิทยาลัยทำหน้าที่กำกับดูแลในการอนุญาตให้เปิดดำเนินการ และการรับรองมาตรฐานการศึกษาในสาขาวิชาที่ได้รับอนุญาตให้เปิดดำเนินการเพื่อเป็นการประกันต่อสังคม และรักษามาตรฐานการศึกษาให้เท่าเทียมกับการจัดการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ อย่างไรก็ตามแม้ทบวงมหาวิทยาลัยทำหน้าที่ควบคุมคุณภาพการจัดการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชนก็ได้มีการบริหารจัดการเพื่อควบคุมคุณภาพภายใน เพื่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของตนให้เป็นที่ยอมรับในเรื่องความเป็นเลิศทางวิชาการ (Academic Excellence) ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของสถาบันอุดมศึกษาและเพื่อให้ตรงกับความต้องการที่กำหนด (Fit for their Purposes) ซึ่งเป็นความหมายของการพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ

การควบคุมคุณภาพการศึกษาเพื่อให้ได้มาตรฐาน มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของทบวงมหาวิทยาลัย และการยอมรับจากสังคม โดยเฉพาะปัจจุบันซึ่งเป็นยุคสมัยของการแข่งขันกันเรื่องคุณภาพนั้นเป็นภาระงานที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถในการบริหารและการจัดการอย่างดี วิธีการต่างๆ ที่จะนำไปสู่การได้รับมาตรฐานจากเกณฑ์ภายนอกนั้นจำเป็นต้องมีกระบวนการบริหารจัดการควบคุมคุณภาพภายในเสียก่อน และในการดำเนินการควบคุมคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ย่อมต้องมีความแตกต่างจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ซึ่งมีระเบียบกฎเกณฑ์ และข้อบังคับต่างๆ เป็นแนวปฏิบัติและความแตกต่างกันในกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาของรัฐนั้นไม่มากนัก แต่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีความแตกต่างในระบบการจัดหา และระบบ

การบริหารรวมทั้งปัจจัยในการจัดการศึกษา สภาพการบริหารและการจัดการเพื่อการควบคุมคุณภาพทางการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นจะขึ้นอยู่กับผู้บริหารของสถาบันเป็นสำคัญ ตั้งแต่เรื่องการวางนโยบาย ความเป็นอิสระในการจัดการสถาบันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ การใช้ทรัพยากรของตน การเปิดโปรแกรม การจัดกิจกรรม การบริการนักศึกษา การจัดระบบงบประมาณ ทางเลือกที่จะบริหารงาน ตลอดจนขีดความสามารถที่จะบริหารและดำเนินงานขององค์กร

การบริหารจัดการงานวิชาการเพื่อการควบคุมคุณภาพภายในจึงเป็นที่มาของการวิจัยว่ามหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทยโดยภาพรวมและแต่ละแห่งมีการบริหารจัดการการควบคุมคุณภาพภายในด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ ด้านห้องสมุด ด้านนักศึกษา และด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับใด และด้วยวิธีการอย่างไร เพื่อให้ได้มาตรฐานตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด และเพื่อบรรลุเป้าหมายแห่งความเป็นเลิศทางวิชาการ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาระดับปฏิบัติและวิธีการในการบริหารจัดการการควบคุมคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทยในด้านต่อไปนี้

1. ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน
2. ด้านอาจารย์
3. ด้านห้องสมุด
4. ด้านนักศึกษา
5. ด้านสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวก

ขอบเขตและข้อจำกัดของการวิจัย

1. การวิจัยนี้มุ่งศึกษาการควบคุมคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยเอกชนจำนวน 14 แห่งในประเทศไทย ซึ่งจัดตั้งขึ้นอย่างถูกต้องตามกฎหมายและจัด

ดำเนินการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป รวมทั้งมีผู้สำเร็จการศึกษาไปแล้ว

2. การวิจัยนี้มุ่งศึกษาระดับการบริหารจัดการการควบคุมคุณภาพภายในและระดับของวิธีการควบคุมคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยเอกชนใน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ ด้านห้องสมุด ด้านนักศึกษา และด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก

3. การวิจัยนี้ทำการศึกษาโดยการเก็บข้อมูลที่ต้องการจากการตอบแบบสอบถามของผู้บริหาร และอาจารย์ซึ่งมีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ และเป็นผู้ปฏิบัติงานวิชาการโดยตรงของมหาวิทยาลัย

การดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลคือ ผู้บริหารและอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน 14 แห่ง จำนวน 359 คน เป็นผู้บริหาร 45 คน อาจารย์ 193 คน และเป็นทั้งผู้บริหารและอาจารย์ 121 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติในการบริหารจัดการงาน วิชาการ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ ด้านห้องสมุด ด้านนักศึกษา และด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวน 38 ข้อ แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ที่ระดับ .9333 ข้อมูลที่ได้รับผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) ค่า t (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)

3. เกณฑ์การประเมินระดับปฏิบัติการควบคุมคุณภาพภายใน ผู้วิจัยกำหนดไว้ดังนี้

ระดับปฏิบัติมากที่สุด หมายถึง มีแผนงานและปฏิบัติเป็นประจำ

ระดับปฏิบัติมาก หมายถึง มีแผนงานและปฏิบัติค่อนข้างประจำ

ระดับปฏิบัติปานกลาง หมายถึง มีแผนงานและปฏิบัติเป็นครั้งคราว

ระดับปฏิบัติน้อย หมายถึง มีแผนงานและปฏิบัติเมื่อจำเป็นหรือไม่มีการปฏิบัติ

ไม่มีระดับปฏิบัติ หมายถึง ไม่มีแผนงานและไม่มีการปฏิบัติ

สรุปผลการวิจัย

1. ในการบริหารจัดการการควบคุมคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยเอกชน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ ด้านห้องสมุด ด้านนักศึกษา และด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการวิจัยพบว่ามหาวิทยาลัยเอกชนโดยรวม มีระดับปฏิบัติการควบคุมคุณภาพภายในรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในแต่ละวิธีการพบว่า มหาวิทยาลัยมีระดับปฏิบัติดังต่อไปนี้

1.1 ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน วิธีการที่มหาวิทยาลัย ปฏิบัติในระดับมากคือมีแผนงานและปฏิบัติค่อนข้างประจำคือ การจัดทำแผนกำหนดการศึกษา แผนการบริหารหลักสูตรของแต่ละหลักสูตร รวมทั้งดำเนินการเรียนการสอนให้เป็นไปตามหลักสูตร และในการเรียนการสอนวิชาชีพนมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ส่วนในการจัดอาจารย์ผู้สอนเพื่อทำการสอนแต่ละรายวิชาและสาขาวิชามีการพิจารณาความเหมาะสมด้านวุฒิ ความรู้ และประสบการณ์ของอาจารย์ และในการแต่งตั้งมอบหมายงานหัวหน้าภาควิชา มหาวิทยาลัยพิจารณาคคุณสมบัติคือ ต้องเป็นอาจารย์ประจำ ปฏิบัติงานเต็มเวลา มีวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า มีความรู้และประสบการณ์ในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา นอกจากนี้มหาวิทยาลัยมีคณะกรรมการวิชาการหรือคณะกรรมการประจำคณะปฏิบัติหน้าที่บริหารงานวิชาการด้านต่าง ๆ ในระดับคณะ และในการวัดและประเมินผลการศึกษา คณะกรรมการวิชาการของคณะให้ความสำคัญและดูแลการดำเนินงานวัดและประเมินผลการศึกษา นอกเหนือจากการดูแลของคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกจากทบวงมหาวิทยาลัย

ส่วนวิธีการอื่นๆ ที่มหาวิทยาลัยปฏิบัติในระดับปานกลางคือมีแผนงานและปฏิบัติเป็นครั้งคราวได้แก่

- ปรับปรุงและประเมินหลักสูตรแต่ละหลักสูตรเป็นระยะอย่างสม่ำเสมอ
- จัดทำคู่มือการสอนของอาจารย์ พร้อมทั้งรายชื่อหนังสือหรือตำราที่ใช้ประกอบการสอนในแต่ละรายวิชา
- สอนนักศึกษาเกี่ยวกับการตระหนักในเรื่องจรรยาบรรณวิชาชีพในการสอนวิชาชีพ
- ประเมินการสอนของอาจารย์อย่างเป็นระบบและสม่ำเสมอ
- จัดอัตราส่วนของอาจารย์ ผู้สอนต่อจำนวนนักศึกษาในแต่ละรายวิชา ในแต่ละสาขาตามเกณฑ์ที่กำหนด

1.2 ด้านอาจารย์ วิธีการที่มหาวิทยาลัยปฏิบัติในระดับมากคือมีแผนงานและปฏิบัติค่อนข้างประจำคือในการรับและคัดเลือกอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยทำการคัดเลือกโดยพิจารณาเรื่องคุณวุฒิ ความรู้และประสบการณ์

ส่วนวิธีการอื่นๆ ที่มหาวิทยาลัยปฏิบัติในระดับปานกลางคือมีแผนงานและปฏิบัติเป็นครั้งคราวได้แก่

- จัดปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่ เมื่อมีการรับและบรรจุอาจารย์ใหม่
- จัดชั่วโมงสอนต่อวันและต่อสัปดาห์ของอาจารย์อย่างเหมาะสม
- ส่งเสริมและสนับสนุนอาจารย์ประจำเข้ารับการอบรมระยะสั้นและการเข้าร่วมประชุมวิชาการทั้งในและต่างประเทศ
- ส่งเสริม สนับสนุน และเตรียมการให้อาจารย์ประจำในการศึกษาต่อระดับสูง

- มีโครงการช่วยเหลือสนับสนุนอาจารย์ประจำแต่งตั้งตำรา เขียนบทความ และทำวิจัยเพื่อตำแหน่งทางวิชาการ
- ออกวารสารทางวิชาการ เพื่อเปิดโอกาสให้อาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
- จัดอัตราค่าตอบแทนการทำงานและสวัสดิการแก่อาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษ

1.3 ด้านห้องสมุด วิธีการที่มหาวิทยาลัยปฏิบัติในระดับปานกลางคือมีแผนงานและปฏิบัติค่อนข้างประจำ คือ มหาวิทยาลัยกำหนดคุณสมบัติบรรณารักษ์ประจำห้องสมุดให้มีวุฒิต่างน้อยปริญญาตรีทางบรรณารักษศาสตร์ และมีการจัดเจ้าหน้าที่บริการ เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้ห้องสมุดของ อาจารย์ และนักศึกษา

ส่วนวิธีการอื่น ๆ ที่มหาวิทยาลัยปฏิบัติในระดับปานกลางคือมีแผนงานและปฏิบัติเป็นครั้งคราว ได้แก่

- จัดตั้งห้องสมุดที่มีขนาดกว้างเพียงพอ เจียบสงบ มีที่นั่งคิดเป็นร้อยละ 20 ของจำนวนนักศึกษา ตลอดจนการจัดหาหนังสือ ตำรา วารสาร เอกสาร หนังสือพิมพ์ และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ที่หลากหลายสาขาวิชา รวมทั้งมีจำนวนเพียงพอเหมาะสม
- นำเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์ เพื่อการบริการข้อมูลข่าวสารและการสืบค้นมาใช้
- จัดเวลาการบริการของห้องสมุดนอกเวลาเรียนสำหรับอาจารย์และนักศึกษามาศึกษาค้นคว้า

1.4 ด้านนักศึกษา วิธีการที่มหาวิทยาลัยปฏิบัติในระดับมากคือมีแผนงานและปฏิบัติค่อนข้างประจำคือ การจัดสอบคัดเลือกนักศึกษาเพื่อเข้าศึกษา

ในมหาวิทยาลัยโดยมหาวิทยาลัยเอง

ส่วนวิธีการอื่น ๆ ที่มหาวิทยาลัยปฏิบัติในระดับปานกลางคือมีแผนงานและปฏิบัติเป็นครั้งคราว ได้แก่

- รับนักศึกษาโดยการพิจารณาผลการเรียนของนักเรียนที่มาสมัคร รับนักศึกษาด้วยระบบโควตา และการสอบเข้ามหาวิทยาลัยร่วมกับทบวงมหาวิทยาลัย
- จัดสอนซ่อมเสริมสำหรับนักศึกษาที่มีปัญหาด้านการเรียน
- มีมาตรการในการควบคุมดูแลความประพฤติ และบทลงโทษนักศึกษาที่กระทำผิดต่อกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย
- ประกาศเกียรติคุณและให้รางวัลนักศึกษาที่มีความประพฤติและผลการเรียนดี

1.5 ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก วิธีการที่มหาวิทยาลัยปฏิบัติในระดับมากคือมีแผนงานและปฏิบัติค่อนข้างประจำคือ การจัดห้องเรียนให้มีสภาพและอุณหภูมิเหมาะแก่การเรียนการสอนและมีหน่วยงานรักษาความปลอดภัย และความสะดวกของมหาวิทยาลัย

ส่วนวิธีการอื่น ๆ ซึ่งมหาวิทยาลัยปฏิบัติในระดับปานกลางคือมีแผนงานและปฏิบัติเป็นครั้งคราว ได้แก่

- จัดห้องทำงานของผู้บริหารและอาจารย์ให้มีความเป็นส่วนตัว และสะดวกแก่การปฏิบัติงาน
- ผลิตและจัดหาสื่อการสอนในแต่ละสาขาวิชาทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติรวมทั้งการจัดอุปกรณ์การสอนทั่วไปประจำห้องบรรยาย และห้องเรียนต่าง ๆ

2. เมื่อเปรียบเทียบระดับปฏิบัติของมหาวิทยาลัยในการบริหารจัดการเพื่อการควบคุมคุณภาพภายในแต่ละด้าน ทั้ง 5 ด้าน พบว่า การควบคุมคุณภาพของแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลาง ทุกด้านคือ มหาวิทยาลัย มีแผนงานและปฏิบัติเป็นครั้งคราว

3. เมื่อเปรียบเทียบระดับปฏิบัติของมหาวิทยาลัยในการบริหารจัดการเพื่อการควบคุมคุณภาพภายในระหว่างมหาวิทยาลัยเอกชนทั้ง 14 แห่ง แต่ละด้านทั้ง 5 ด้าน พบว่า มหาวิทยาลัยเอกชนแต่ละแห่ง มีระดับปฏิบัติที่แตกต่างกันทุก ๆ ด้าน และหลายมหาวิทยาลัยมีระดับปฏิบัติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่าการที่มหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทยมีระดับปฏิบัติการบริหารจัดการการควบคุมคุณภาพภายในโดยรวมทั้ง 5 ด้านคือ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ ด้านห้องสมุด ด้านนักศึกษา และด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยเอกชนส่วนใหญ่ปฏิบัติงานวิชาการให้มีมาตรฐานการศึกษาเป็นไปตามเกณฑ์ที่ทบวงมหา

วิทยาลัยกำหนด และมหาวิทยาลัยส่วนหนึ่งเปิดดำเนินการจัดการศึกษาในระยะเริ่มต้น หากมหาวิทยาลัยเหล่านี้มีประสบการณ์การจัดการศึกษามากขึ้น หรือมหาวิทยาลัยมีอายุมากขึ้น การปฏิบัติงานวิชาการเพื่อคุณภาพและความเป็นเลิศคงจะพัฒนาและมีระดับปฏิบัติการควบคุมคุณภาพภายในเพิ่มขึ้น สำหรับวิธีการในการควบคุมคุณภาพภายในในด้านต่าง ๆ มหาวิทยาลัยเอกชนส่วนใหญ่ปฏิบัติในระดับมากหลายวิธีการด้วยกัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญของการควบคุมคุณภาพภายในด้วยวิธีการเหล่านั้น ส่วนการที่มหาวิทยาลัยเอกชนบางแห่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญของระดับปฏิบัติในการบริหารจัดการงานวิชาการเพื่อการควบคุมคุณภาพภายในในรายด้านนั้นอาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งมีความแตกต่างกันในเรื่องปรัชญาสถาบัน นโยบายการบริหารงานวิชาการ ความรู้ความเข้าใจของผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับงานวิชาการและการควบคุมคุณภาพวิชาการรวมทั้งอายุของมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตามนับได้ว่ามหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทยโดยภาพรวม ดำเนินการจัดการศึกษาโดยมีการควบคุมคุณภาพภายในอยู่ในระดับที่ดี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์
การศึกษา Ph.D.(Higher Education Administration)
การทำงาน อาจารย์ประจำแผนกวิชาการอุดมศึกษา
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การประชุมระดับภูมิภาคครั้งแรกทางด้านการอุดมศึกษา ขององค์การซีมีโอและยูเนสโก

โรงแรมสยามซิตี กรุงเทพฯ

17 พฤษภาคม พ.ศ. 2539

เช้าวันนี้ได้มีพิธีลงนามในที่ตกลงเพื่อจัดประชุมสัมมนาในระดับภูมิภาคครั้งแรกทางด้านการอุดมศึกษาขององค์การซีมีโอและยูเนสโก (The First SEAMEO-UNESCO Regional Conference on Higher Education : Reengineering of Higher Education for the 21st Century) โดยผู้แทนของรัฐบาลมาเลเซียกับผู้แทนองค์การระหว่างประเทศ 3 หน่วยงาน คือ องค์การยูเนสโกภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก (UNESCO PROAP) สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (SEAMEO) และศูนย์ภูมิภาคเพื่อการอุดมศึกษาและการพัฒนา (SEAMEO RIHED)

การลงนามในครั้งนี้มี ศ. เกษม วัฒนชัย ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยและนายกสภาการบริหารศูนย์ SEAMEO RIHED เป็นประธานในพิธี ผู้ลงนามประกอบด้วย

1. Dato Nuraizah bt. Abdul Hamid, รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการมาเลเซีย
2. Dr. Victor Ordonez ผู้อำนวยการ UNESCO PROAP
3. Dr. Ashari bin Che Mat, เลขาธิการ SEAMES และ
4. ดร.ทองอินทร์ วัฒนวิเศษ ผู้อำนวยการศูนย์ SEAMEO RIHED

วัตถุประสงค์สำคัญก็เพื่อเสาะแสวงหาช่องทางในการพัฒนาอุดมศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 ตลอดถึงการร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อพัฒนาอุดมศึกษาในภูมิภาคประเด็นสำคัญที่หยิบยกมาพิจารณาหรือกันคือ

1. นโยบายการพัฒนาอุดมศึกษาของประเทศ
2. การบริหารสถาบันอุดมศึกษาและ
3. ความเป็นสากลของการอุดมศึกษาในภูมิภาค

ผลการสัมมนาครั้งนี้จะเป็นข้อเสนอแนะเพื่อเสนอต่อการประชุมภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิกเกี่ยวกับการอุดมศึกษาที่กรุงโตเกียวในปี ค.ศ. 1997 และการประชุมโลกว่าด้วยการอุดมศึกษาที่กรุงปารีสในปี ค.ศ. 1998

ผู้เข้าร่วมการประชุมประกอบด้วยผู้บริหารและนักวิชาการทางด้านการอุดมศึกษาจากภาครัฐและสถาบันอุดมศึกษาของประเทศสมาชิกขององค์การซีมีโอ 9 ประเทศได้แก่ บรูไน เขมร อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม นอกจากนี้ยังมีผู้เข้าร่วมประชุมจากประเทศสมาชิกสมทบซึ่งได้แก่ออสเตรเลีย แคนาดา ฝรั่งเศส เยอรมัน เนเธอร์แลนด์ และนิวซีแลนด์ และจากองค์การระหว่างประเทศอื่นๆ เช่น UNDP, ASAIHL และ AUAP เป็นต้น

การประชุมสัมมนาจะมีขึ้นในวันที่ 9 กรกฎาคม 2539 ถึงวันที่ 12 กรกฎาคม 2539 ที่เมืองปีนัง ประเทศมาเลเซียโดยรัฐบาลมาเลเซีย เป็นเจ้าภาพ ด้วยความร่วมมือกับองค์การ UNESCO PROAP, SEAMES และ SEAMEO RIHED

Siam City Hotel, Bangkok, Thailand **May 17, 1996**

To face the challenges of the 21 st Century, countries in Southeast Asia are collaborating on regional development of higher education. The agreements were signed this morning between the Ministry of Education, Malaysia and three international and regional agencies : UNESCO Principal Regional Office for Asia and the Pacific (UNESCO PROAP), Southeast Asian Minister of Education Secretariat (SEAMES), and SEAMEO Regional Centre for Higher Education and Development (RIHED). The parties agreed to cosponsor the First SEAMEO-UNESCO Regional Forum on Higher Education: Reengineering of Higher Education for the 21st Century in Penang, Malaysia, from July 9 to 12, 1996.

The purposes of the Conference are to share information and experiences of reforming and reengineering of higher education in this region and to explore ways and means to promote close collaboration and cooperation on higher education among member countries. Three important issues will be discussed in the Conference: 1) national agenda on higher education, 2) institutional management and strategies, and 3) internationalization of higher education.

The Conference is significant to the world community. In 1997, UNESCO will organize the Asia and the Pacific Conference on Higher

Education in Tokyo, Japan; and in 1998, there will be the World Conference on Higher Education in Paris, France. The outcome of the Penang Conference will be submitted to the Tokyo and Paris Conferences respectively.

Participants of the Penang Conference are policy makers, educators, and administrators from government and higher education institutions in SEAMEO member countries: Brunei Darussalam, Cambodia, Indonesia, LaoPDR, Malaysia, Philippines, Singapore, Thailand and Vietnam. Participants are also invited from SEAMEO associate member countries: Australia, Canada, France, Germany, Natherlands and New Zealand, and concerned agencies such as UNDP, ASAIHL, and AUAP.

The Conference will be hosted by the Government of Malaysia in cooperation with UNESCO PROAP, SEAMES and SEAMEO RIHED

Witnessing the Signing Ceremony was Prof. Kasem Watanachai, Permanent Secretary of University Affairs and Chairperson of RIHED Governing Board. Agreement signatories were (1) Dato Nuraizah bt Abdul Hamid, Deputy Secretary General I, Ministry of Education, Malaysia (2) Dr. Victor Ordonez, UNESCO PROAP Director, (3) Dr. Ashari bin Che Mat, SEAMES Director, and (4) Dr.Tong-IN Wongsothorn, RIHED Director.

นโยบายและแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับการเพิ่มการผลิต และพัฒนาระบบการจัดการศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์

ทบวงมหาวิทยาลัยได้ศึกษาวิเคราะห์ความต้องการกำลังคนสาขาวิชาคณิตศาสตร์แล้วพบว่า รัฐบาลได้มีนโยบายด้านการศึกษาที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับทุกประเภท ทั้งในด้านเนื้อหาสาระและกระบวนการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อันเป็นฐานสำคัญต่อการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ๆ ที่จำเป็นและเหมาะสมต่อการพัฒนาประเทศ พัฒนามาตรฐานวิชาชีพครูและมาตรฐานบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นวิชาชีพอย่างแท้จริง โดยการปรับกระบวนการผลิตการใช้ตลอดจนการพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องประกอบกับรัฐบาลได้มีนโยบายให้เร่งรัดการผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ซึ่งเป็นสาขาวิชาที่ขาดแคลนเพิ่มมากขึ้น กระทรวงศึกษาธิการได้ปรับโครงสร้างหลักสูตรระดับต่างๆ ให้นักเรียนได้มีโอกาสเลือกเรียนวิชาคณิตศาสตร์ได้มากขึ้น เนื่องจากวิชาคณิตศาสตร์เป็นพื้นฐานของการเรียน ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์สุขภาพในขั้นสูงต่อไป ผลกระทบที่ตามมาก็คือมีความต้องการครู-อาจารย์ผู้สอนคณิตศาสตร์เพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย แต่การผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาคณิตศาสตร์ไม่ว่าจะเป็นคณิตศาสตร์ศึกษาหรือคณิตศาสตร์มีจำนวนจำกัด อันเนื่องมาจากปัญหาหลักหลายประการ คือ ประการแรกจำกัดด้วยผู้สอน เนื่องจากสภาพการขาดแคลนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างมากทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ส่งผลให้เกิดการใช้บุคลากรที่ใกล้เคียงมากขึ้นและสาขาวิชาคณิตศาสตร์เป็นสาขาที่นำไปประยุกต์ใช้กับสาขาวิชาอื่นได้ง่าย เช่น คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น โดยเฉพาะภาคเอกชนที่มีค่าตอบแทนและสวัสดิการที่สูงกว่าภาครัฐ

หลายเท่าตัว ทำให้อาจารย์ผู้สอนหันไปประกอบอาชีพในภาคเอกชน จึงทำให้ขาดแคลนผู้สอน ประการที่ 2 ได้แก่ผู้เรียน เนื่องจากวิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่เรียนยากและเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วก็ไม่เป็นวิชาที่เด่นชัดดังวิชาชีพอื่น ประกอบกับสาขาวิชาอื่นๆ เช่น แพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ เกษศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ รวมทั้งวิทยาศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ ได้เพิ่มปริมาณการรับนักศึกษามากขึ้นอย่างกว้างขวาง ทำให้ผู้ที่มีศักยภาพและความพร้อมที่จะเรียนทางด้านคณิตศาสตร์ได้ไปสมัครเรียนในสาขาวิชาดังกล่าวแล้วจำนวนหนึ่ง สำหรับส่วนที่เหลือส่วนใหญ่อาจจะเป็นกลุ่มที่มีศักยภาพปานกลาง ถ้าเลือกเรียนคณิตศาสตร์แล้วโอกาสที่จะสำเร็จการศึกษาหรือไม่มีโอกาสได้สำเร็จการศึกษาเท่าๆ กัน จึงทำให้ไม่มีการตัดสินใจที่จะเรียนคณิตศาสตร์เป็นวิชาเอกและเมื่อสำเร็จการศึกษาทางด้านนี้แล้ว การประกอบอาชีพก็ได้รับค่าตอบแทนต่ำกว่าวิชาชีพอื่นๆ จึงทำให้ไม่มีผู้สนใจเลือกเรียนคณิตศาสตร์ก็ส่งผลไปถึงผู้เรียนต่อระดับปริญญาโท-เอก ที่มีขีดความสามารถจะเรียนได้มีจำนวนน้อยมาก จึงทำให้ไม่สามารถจัดหาอาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชานี้ได้ตามมาอีกด้วย

1. แนวทางและมาตรการในการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากร สาขาวิชาคณิตศาสตร์

ทบวงมหาวิทยาลัย ได้กำหนดแนวทางและมาตรการในการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรในสาขาวิชาทางด้านคณิตศาสตร์ นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้วในคราวประชุมเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2536 ดังนี้

1.1 เป้าหมายของการผลิตบัณฑิตสาขาวิชา คณิตศาสตร์

ในการวางแผนการผลิตบุคลากรสาขาวิชา
คณิตศาสตร์ในช่วง 10 ปีข้างหน้า แผนฯ 8 (ปี 2544)
ได้กำหนดเป้าหมายหลักไว้ 2 ประการ คือ

1.1.1 เป้าหมายด้านปริมาณ

การผลิตบุคลากรสาขาวิชาคณิต-
ศาสตร์ในด้านปริมาณได้กำหนดเป้าหมายของการผลิต
เพิ่มให้เพียงพอและสอดคล้องกับความต้องการของ
ประเทศ โดยเฉพาะครู-อาจารย์ ทั้งในระดับประถม
ศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษาโดยได้กำหนดไว้ใน
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2537-2544 จะต้องผลิตบัณฑิต
ในสาขาวิชาคณิตศาสตร์เพิ่มรวม 1,650 คน และผลิต
บัณฑิตสาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษาเพิ่มรวม 18,011 คน

1.1.2 เป้าหมายด้านคุณภาพ

การผลิตบุคลากรสาขาวิชาคณิต-
ศาสตร์ได้กำหนดเป้าหมายด้านคุณภาพ โดยได้มุ่งเน้น
ให้บัณฑิตมีความรู้ความสามารถในทางวิชาการและวิชา
ชีพที่ทันต่อสภาพการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยีในสภาพปัจจุบันและอนาคต สอดคล้อง
กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 7
(พ.ศ. 2535 - 2539) แผนอุดมศึกษาระยะยาว ของ
ทบวงมหาวิทยาลัย รวมทั้งนโยบายรัฐบาลในปัจจุบัน
ที่ได้กำหนดให้มีการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาใน
ภาครัฐ โดยเน้นการวิจัยประยุกต์ เร่งให้มีการผลิต
และพัฒนาบุคลากรทางด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยี อันเป็นฐานสำคัญต่อการประดิษฐ์
คิดค้นสิ่งใหม่ที่เป็นและเหมาะสมต่อการพัฒนา
ประเทศ พัฒนามาตรฐานวิชาชีพครูและมาตรฐาน
บุคลากรทางการศึกษาให้เป็นวิชาชีพอย่างแท้จริง ดังนั้น
ในการวางแผนและพัฒนากำลังคนในช่วงแผนฯ 8 จึง
ต้องมุ่งเน้นให้มีปริมาณที่เพียงพอ แล้วยังต้องมุ่งเน้น
ให้บัณฑิตมีขีดความสามารถในด้านการวิเคราะห์วิจัย
ให้สูงขึ้น ให้สามารถสนองตอบต่อนโยบายดังกล่าว
ข้างต้น ทั้งในด้านการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ รวมทั้ง

ทำหน้าที่กระตุ้นและปลูกฝังให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา
ได้รู้จักหาทางประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ อีกด้วย

1.2 มาตรการในการพัฒนาการจัดการศึกษา และเพิ่มการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาคณิตศาสตร์

1.2.1 มาตรการด้านการพัฒนาการจัดการ ศึกษาและเพิ่มจำนวน

มาตรการในการเพิ่มปริมาณบัณฑิต
ต้องพิจารณาควบคู่ไปกับคุณภาพของบัณฑิตที่พึง
ประสงค์พร้อม ๆ กันไปด้วย ดังนั้น การวางแผนการรับ
นักศึกษาเพิ่มตามแนวทางและมาตรการในการแก้ไข
ปัญหาการขาดแคลนกำลังคนในสาขาวิชาคณิตศาสตร์
จำเป็นต้องคำนึงถึงศักยภาพความพร้อมของสถาบัน
ฝ่ายผลิตเป็นหลัก โดยให้สถาบันที่มีความพร้อมใน
การจัดการศึกษาในระดับต่าง ๆ ดำเนินการกำหนด
มาตรการในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและ
การเพิ่มการรับนักศึกษา ดังนี้

(1) สาขาวิชาคณิตศาสตร์

1) ระดับปริญญาตรี ให้พัฒนาการจัด
การเรียนการสอนโดยการจัดหาและพัฒนาอาจารย์ทั้ง
ปริมาณและคุณภาพให้ไปไปตามเกณฑ์มาตรฐานของ
ทบวงมหาวิทยาลัย และหาวิธีการสร้างแรงจูงใจให้นัก
เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสนใจเลือกเรียน
สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ให้มีจำนวนตามที่กำหนดไว้ใน
แผนพัฒนา ระยะที่ 7-8 ก็เพียงพอกับความต้องการ

2) ระดับบัณฑิตศึกษา ให้เพิ่มการรับนัก
ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
ที่มีศักยภาพความพร้อม โดยการพัฒนาและจัดหา
อาจารย์เพิ่มเติมให้เพียงพอและสอดคล้องกับปริมาณ
นักศึกษา

(2) สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา

1) ระดับปริญญาตรี ให้เพิ่มการรับนัก
ศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษาในทุกสถาบันที่มีศักยภาพ
และความพร้อมทั้งในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
และกระทรวงศึกษาธิการ โดยสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียน

ได้ให้ความสนใจเลือกเรียนวิชาเอกคณิตศาสตร์ให้มากขึ้น

2) ระดับบัณฑิตศึกษา ให้เพิ่มการรับนักศึกษาในสถาบันที่มีความพร้อมในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และให้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนโครงการพัฒนาและจัดหาอาจารย์ทั้งปริมาณและคุณภาพให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด รวมทั้งสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนได้สนใจเลือกเรียนวิชาเอกทางด้านคณิตศาสตร์ให้เพิ่มมากขึ้น

เมื่อพิจารณาเป้าหมายด้านปริมาณของการเพิ่มการผลิตบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์และคณิตศาสตร์ศึกษาแล้วจะเห็นว่าจำเป็นต้องเพิ่มการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาคณิตศาสตร์ ในระดับบัณฑิตปริญญาโท จำนวน

1,273 คน ระดับปริญญาเอกจำนวน 377 คน และสาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 18,011 คน ระดับปริญญาโท จำนวน 518 คน และระดับปริญญาเอก จำนวน 331 คน

แต่เนื่องจากการรับนักศึกษาเพิ่มขึ้นจำเป็นต้องเพิ่มจำนวนอาจารย์ให้เพียงพอกับการจัดการเรียนการสอนตามเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด คือ สัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาในระดับปริญญาตรีเท่ากับ 1:10 และระดับบัณฑิตศึกษาเท่ากับ 1:5 แล้วจะต้องเพิ่มอาจารย์สาขาวิชาคณิตศาสตร์ระดับปริญญาเอกจำนวน 148 คน และสาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษาระดับปริญญาโทจำนวน 1,671 คน ระดับปริญญาเอก จำนวน 173 คน

สรุปเป้าหมายด้านปริมาณการเพิ่มการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาคณิตศาสตร์และคณิตศาสตร์ศึกษาในช่วงปี 2536-2544 แล้วจะเป็นดังนี้

สาขา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	รวม
1. คณิตศาสตร์	-	1,273	525	1,798
2. คณิตศาสตร์ศึกษา	18,011	2,189	504	20,704
รวม	18,011	3,462	1,029	22,502

จากเป้าหมายการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาคณิตศาสตร์และคณิตศาสตร์ศึกษาเพิ่มภายในช่วงแผนฯ 7-8 เมื่อเปรียบเทียบกับศักยภาพความพร้อมของสถาบันฝ่ายผลิตในปัจจุบันแล้ว จำเป็นต้องกำหนดเป็นแผนการดำเนินงาน เป็น 3 แนวทาง คือ

1. เพิ่มการรับนักศึกษาในสถาบันฝ่ายผลิตที่มีความพร้อมมากได้ทันที
2. เพิ่มการรับนักศึกษาบางส่วนในสถาบันที่มีความพร้อมและศักยภาพการรับได้ไม่มากนัก
3. เร่งพัฒนาสถาบันฝ่ายผลิตที่มีความพร้อมน้อย หรือศักยภาพต่ำให้มีขีดความสามารถสูงขึ้น

การดำเนินงานตามแนวทางข้างต้นนี้จะต้องมีการสำรวจสถานภาพและศักยภาพการรับและผลิตบัณฑิตระดับต่าง ๆ โดยเร็ว

1.2.2 มาตรการด้านคุณภาพของการผลิตบัณฑิต

การผลิตบัณฑิตสาขาวิชาคณิตศาสตร์จะสามารถดำเนินไปตามแผนการผลิตเพิ่มทั้งด้านปริมาณและมีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย สถาบันฝ่ายผลิตจะต้องได้รับการสนับสนุนจากรัฐในด้านต่าง ๆ ดังนี้

(1) การสนับสนุนด้านวัสดุครุภัณฑ์ การศึกษา หนังสือ ตำรา วารสาร ตลอดจนอาคาร สถานที่ให้สอดคล้องกับจำนวนนักศึกษาตามเกณฑ์ที่ ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

(2) ด้านอาจารย์ผู้สอนให้เพิ่มอัตรา กำลังในสถาบันฝ่ายผลิตตามแผนการเพิ่มการรับนัก ศึกษาครั้งนี้ให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัย กำหนดอัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา เท่ากับ 1:5 ใน ระดับบัณฑิตศึกษาและ 1:10 ในระดับปริญญาตรี โดย ให้จัดกรอบอัตรากำลังให้ตั้งแต่ปีที่เริ่มรับนักศึกษา ติดต่อกันไม่น้อยกว่าจำนวนปีที่กำหนดไว้ในหลักสูตร นั้น ๆ

(3) ด้านงบประมาณ รัฐต้องจัดสรร งบประมาณที่เป็นงบดำเนินการและงบลงทุนให้สอดคล้องกับการเพิ่มการรับนักศึกษา สำหรับดำเนินการ เห็นสมควรจัดสรรให้ในลักษณะเป็นค่าใช้จ่ายต่อหัว ๆ ละ 25,000 บาทต่อนักศึกษาหนึ่งคนต่อปี

1.2.3 มาตรการในการดำเนินงานของ โครงการฯ

(1) มาตรการระยะเร่งด่วน

1) ให้เพิ่มการรับนักศึกษาจากแผนปกติ เพื่อเพียงพอกับความต้องการของประเทศโดยเร็ว โดยเฉพาะการผลิตครู-อาจารย์ อัตราการสูญเสียกำลัง คนทางด้านคณิตศาสตร์ไว้ด้วย

2) ให้กำหนดมาตรการในการสร้างแรง จูงใจให้นักเรียนที่เรียนดีได้สนใจเลือกสมัครเข้าเรียน ทางด้านสาขาวิชาคณิตศาสตร์และคณิตศาสตร์ศึกษา โดยการจัดสรรทุนการศึกษาให้ผู้เรียน รวมทั้งกำหนด วิธีการในการสอบคัดเลือกเข้าเรียนให้เหมาะสม

3) ให้จัดทำโครงการพัฒนาอาจารย์สาขา วิชาคณิตศาสตร์และคณิตศาสตร์ศึกษาโดยการจัดสรร ทุนส่งอาจารย์และผู้ประสงค์จะเป็นอาจารย์เดินทางไป ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท-เอกในต่างประเทศ การ ดูงานและฝึกอบรมระยะสั้น การเชิญผู้เชี่ยวชาญชาว

ต่างประเทศให้เดินทางมาช่วยสอนในระดับบัณฑิตศึกษา รวมทั้งการให้ความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการ ในประเทศแล้วนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ ต่อไป

4) ให้ ก.ม. และ ก.ค. จัดสรรอัตรากำลัง อาจารย์ให้สถาบันที่เพิ่มการรับนักศึกษาเพื่อให้ได้ สัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานที่ทบวง มหาวิทยาลัยกำหนด และให้สำนักงบประมาณจัดสรร งบประมาณตามกรอบอัตรากำลังที่ได้รับอนุมัติด้วย

5) ให้สำนักงบประมาณจัดสรรงบประมาณ สนับสนุนแผนการเพิ่มการรับนักศึกษาและทรัพยากร ให้สนับสนุนสถาบันฝ่ายผลิตให้สามารถพัฒนาการจัด การเรียนการสอนตามเกณฑ์มาตรฐานที่ทบวงมหาวิท- ยาลัยกำหนด

6) ให้กระทรวงการคลังปรับปรุงระเบียบ เกี่ยวกับการเบิกค่าสอนพิเศษและการจ่ายเงินค่าสมนา คุณสำหรับอาจารย์ในสาขาวิชาที่ขาดแคลน โดยเพิ่ม สาขาวิชาคณิตศาสตร์และสาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา ไว้ในระเบียบดังกล่าวด้วย

7) ให้จัดสรรงบประมาณสนับสนุนสมาคม คณิตศาสตร์แห่งประเทศไทย ให้สามารถพัฒนาบทบาท จากปัจจุบันให้เน้นในด้านการปรับปรุงหลักสูตรและ ส่งเสริมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์และวิชาชีพให้ มากขึ้น

(2) มาตรการระยะยาว

1) ให้ทำการศึกษาวิจัยเพื่อทบทวนแผน การผลิตบัณฑิตทางด้านคณิตศาสตร์เป็นระยะ ๆ เพื่อ วางแผนเชิงรุกให้เหมาะสมกับสถานการณ์และความ ต้องการของประเทศ

2) ให้หาทางพัฒนาวิชาคณิตศาสตร์เป็น วิชาชีพที่สำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ สร้าง แรงจูงใจให้นักเรียน นิสิต นักศึกษาสนใจที่จะประกอบ อาชีพทางด้านคณิตศาสตร์ให้มากขึ้น

3) ให้หาวิธีการจัดตั้งองค์กรเพื่อทำหน้าที่

ที่เป็นศูนย์กลางในการส่งเสริมสนับสนุนประสานงาน การเรียนการสอน การวิจัยทางด้านคณิตศาสตร์ทั้งใน และต่างประเทศ (Institute of Advance Study in Mathematics)

4) ให้ทบวงมหาวิทยาลัยและกระทรวง ศึกษาธิการทำการศึกษาวิจัยในเชิงนโยบายด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ในสถานศึกษา เพื่อปรับปรุงหลักสูตร ระบบการจัดการเรียนการสอน ให้เหมาะสม

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2536 ลงมติว่า

1. เห็นชอบแนวทางและมาตรการในการ แก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรในสาขาวิชาคณิตศาสตร์และอนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้ ตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยเสนอ โดยให้รับข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา การเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงาน ก.พ. และ สำนักนายกรัฐมนตรี (กรมวิเทศสหการ) ไปพิจารณา ดำเนินการด้วย สำหรับงบประมาณค่าใช้จ่ายในการ ดำเนินการตามมาตรการ ให้ทบวงมหาวิทยาลัยจัดทำ รายละเอียดแล้วเสนอขอตกลงกับสำนักงบประมาณต่อไป

2. คณะรัฐมนตรีมีข้อสังเกตว่า ปัจจุบัน การศึกษาของประเทศขาดแคลนครู-อาจารย์ ในสาขา วิชาต่างๆ เป็นจำนวนมาก สมควรเร่งรัดวางแผนผลิต บุคลากรในสาขาวิชาการต่างๆ ที่ขาดแคลนให้ทันต่อ ความต้องการตามแผนพัฒนาประเทศ การเสนอขอ แก้ไขปัญหาบางสาขาวิชาเป็นคราวๆ นั้น จะก่อให้เกิด การลักลั่น และไม่เป็นระบบ จึงควรแก้ไขปัญหาการ ขาดแคลนกำลังคนในภาพรวม โดยครอบคลุมทุกสาขา ที่ขาดแคลน ทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา ตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันและเป็นมาตรฐาน เดียวกันทั้งระบบการศึกษาของชาติ จึงมอบให้ทบวง มหาวิทยาลัยร่วมกับ กระทรวงศึกษาธิการ และสำนัก-

งานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ รับข้อสังเกต ดังกล่าวไปพิจารณาต่อไป

2. มาตรการและแผนการผลิตบัณฑิตเพิ่ม

การวางแผนการเพิ่มการผลิตบัณฑิตในสาขาวิชา ทางด้านคณิตศาสตร์ได้ประสบปัญหาสำคัญที่แตกต่าง จากสาขาอื่นก็คือขาดผู้เรียน กล่าวคือ ไม่มีผู้มีปริญญาณ หรือมีความรู้ความสามารถทางด้านคณิตศาสตร์สมัคร เข้าเรียนทางด้านคณิตศาสตร์และขาดแคลนผู้สอนสาขา วิชาคณิตศาสตร์จึงจำเป็นต้องสร้างแรงจูงใจให้ผู้มีปริญญาณ ได้สนใจเรียนคณิตศาสตร์มากขึ้น ตามมาตรการ ที่ได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ แล้วนั้น จึงจะสามารถวางแผนการผลิตบัณฑิตได้ตาม เป้าหมายการกำหนดตามมาตรการสร้างแรงจูงใจเป็นสิ่ง จำเป็นเร่งด่วนต้องรีบดำเนินการมิฉะนั้นจะส่งผลกระทบต่อ การจัดการเรียนการสอนทุกระดับในระบบการศึกษา ของประเทศ จึงเห็นสมควรกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

2.1 ผู้เรียน

(1) จัดสรรทุนการศึกษาให้นักเรียนที่ สำเร็จการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าศึกษา ต่อระดับอุดมศึกษาในสาขาวิชาคณิตศาสตร์ ทั้งใน ส่วนกลางและภูมิภาค ปีละ 800 ทุน ๆ ละ 3,000 บาท ต่อเดือน ในช่วงปี พ.ศ. 2538 - พ.ศ. 2544 จำแนก เป็นสาขาวิชาคณิตศาสตร์ 80 คน และสาขาวิชาคณิต- ศาสตร์ศึกษา 720 คน และถ้าสำเร็จการศึกษาระดับ ปริญญาตรีแล้วประสงค์จะศึกษาต่อในระดับปริญญาโท- เอก ทั้งในและต่างประเทศ ให้จัดสรรทุนให้ศึกษาต่อ ด้วย

(2) จัดสรรทุนการศึกษาให้นักเรียนที่ สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อเข้าศึกษา ต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผูกพันให้ เรียนต่อทางด้านคณิตศาสตร์เมื่อสำเร็จการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว ปีละ 1,000 ทุน ๆ ละ 1,500 บาทต่อเดือน ในช่วงปี พ.ศ. 2538 - พ.ศ. 2544

(3) ปรับเปลี่ยนระบบคัดเลือกเข้าศึกษา

ในระดับอุดมศึกษาสำหรับสาขาวิชาคณิตศาสตร์ โดยการกำหนดจากคุณสมบัติของผลการเรียนคณิตศาสตร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายว่า ถ้าได้ระดับคะแนนวิชาคณิตศาสตร์ ทุกรายวิชา เฉลี่ย 2.75 ให้สามารถเลือกเข้าศึกษาระดับอุดมศึกษาจะมีสิทธิ์ได้รับทุนการศึกษาตามข้อ 2.1 ด้วย

(4) กำหนดค่าตอบแทนเป็นค่าวิชาให้ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาคณิตศาสตร์ในช่วงขาดแคลน เดือนละ 10,000 บาท และให้มีการทบทวนทุก ๆ 2 ปี

(5) ปรับโครงสร้างและระบบการดำเนินงาน ในหน่วยงานที่ทำหน้าที่ทางด้านวิชาการ วิจัยและพัฒนา ให้สำนักคณิตศาสตร์เข้ามามีบทบาทในการวางระบบ วิจัย และพัฒนาให้มากขึ้น และต้องกำหนดตำแหน่งให้สูงเหมาะสมกับความยากง่ายของงานด้วย

2.2 ผู้สอน

(1) จัดสรรทุนการศึกษาระดับปริญญาโท-เอกต่างประเทศ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 525 ทุน และคณิตศาสตร์ศึกษา จำนวน 504 ทุน สำหรับเป็นอาจารย์ในสถาบันฝ่ายผลิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

และกระทรวงศึกษาธิการ

(2) พัฒนาการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในประเทศ โดยให้ทุนการศึกษากับผู้เรียนทุกคน โดยมีข้อผูกพันที่จะกลับมาเป็นอาจารย์ เดือนละ 5,600 บาท สำหรับผู้เรียนระดับปริญญาโท และเดือนละ 7,200 บาท สำหรับผู้เรียนปริญญาเอกในช่วงปี พ.ศ. 2538 - พ.ศ. 2544

(3) จ้างผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศเข้ามาช่วยสอนในระดับบัณฑิตศึกษาได้ตามกรอบอัตรากำลังที่ว่างอยู่โดยกำหนดอัตราจ้างไว้เดือนละไม่เกิน 50,000 บาท ในสภาวะปัจจุบัน และให้มีการทบทวนทุก ๆ 2 ปี ทั้งนี้ต้องเป็นค่าใช้จ่ายที่นอกเหนือจากค่าพาหนะเดินทางและค่าที่พัก

(4) จัดสรรทุนสำหรับจัดส่งอาจารย์เดินทางไปฝึกอบรมดูงาน ทำวิจัย ประชุม สัมมนา เสนอผลงานทางวิชาการในต่างประเทศปีละ 5% ของอาจารย์ที่มีอยู่ทั้งหมด

(5) จัดทำโครงการร่วมผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อพัฒนาอาจารย์ในสาขาวิชาคณิตศาสตร์ระหว่างสถาบันทั้งในและต่างประเทศ

การพัฒนาอาจารย์สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์

ในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) และแผนอุดมศึกษาระยะยาว ได้กำหนดนโยบายในด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเฉพาะสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ให้มีปริมาณเพียงพอและสอดคล้องกับความต้องการตามแบบแผนพัฒนาประเทศในระยะยาว โดยคำนึงถึงการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและได้

มาตรฐานมีความรู้ในการวิเคราะห์ สังเคราะห์และวิจัยเป็นสำคัญ ในการนี้ทบวงมหาวิทยาลัยได้ติดตามประเมินผลการจัดการเรียนทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ตามโครงการเร่งรัดการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาทางด้านวิศวกรรมศาสตร์และปิโตรเคมี ของทบวงมหาวิทยาลัย ในช่วงปี 2532 - 2534 พบว่าสถาบันฝ่ายผลิตประสบปัญหาในด้านการผลิตที่มีแนวโน้มว่าจะไม่ได้มาตรฐาน

ฐานวิชาชีพ อันเนื่องมาจากการขาดแคลนอาจารย์ผู้สอน การขาดแคลนวัสดุครุภัณฑ์ที่ทันสมัยทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพ และหากไม่หามาตรการในการปรับปรุงแก้ไขโดยรีบด่วนแล้วจะมีผลกระทบต่อคุณภาพของบัณฑิตอันจะส่งผลกระทบต่อแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศเป็นอย่างมากทบวงมหาวิทยาลัยจึงมีดำริให้จัดทำโครงการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนสาขาวิศวกรรมศาสตร์นี้ขึ้น

การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาทางด้านวิศวกรรมศาสตร์เพื่อให้สามารถเพิ่มการผลิตบัณฑิตได้ทั้งปริมาณและคุณภาพตามนโยบายรัฐบาลนั้น จำเป็นต้องพัฒนาอาจารย์และบุคลากรที่เกี่ยวข้องควบคู่ไปด้วยทั้งปริมาณและคุณภาพ มิฉะนั้นแล้วจะไม่สามารถเพิ่มการผลิตบัณฑิตได้ตามเป้าหมายของการพัฒนาประเทศ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดให้มีมาตรการในการสนับสนุนโครงการพัฒนาอาจารย์ ไว้ดังนี้

1. จัดสรรทุนการศึกษาต่อต่างประเทศจำนวนหนึ่ง ในสาขาวิชาที่ยังไม่มีบัณฑิตศึกษาหรือบัณฑิตศึกษาในสาขาเหล่านั้นยังไม่พร้อม ให้แก่ผู้ที่จะเป็นอาจารย์หรือเป็นอาจารย์อยู่แล้วแต่คุณวุฒียังต่ำในสาขานั้น โดยพิจารณาจากแผนกำลังคนของแต่ละมหาวิทยาลัย และความต้องการอาจารย์ในสาขานั้น ให้สอดคล้องกับปริมาณนิสิตที่จะผลิตโดยพยายามที่จะเพิ่มจำนวนอาจารย์ให้เข้าเกณฑ์ 1 : 10 ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด และปรับปรุงคุณวุฒิและคุณภาพของอาจารย์ให้ดีขึ้น ให้มีสัดส่วนไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ปริญญาเอก : โท : ตรี = 3 : 6 : 1 ตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

2. การจัดสรรทุนสำหรับการผลิตอาจารย์ โดยจะให้ทำการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาภายในประเทศระยะหนึ่ง และให้ทุนไปทำวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ในต่างประเทศสำหรับสาขาวิชาที่พร้อมเนื่องจากการส่งอาจารย์ไปศึกษาต่อต่างประเทศจะมีข้อดีอยู่ตรงที่ผู้รับทุนจะไปอยู่ต่างประเทศเป็นเวลานาน นอกจากจะสิ้นเปลืองงบประมาณค่าใช้จ่ายแล้วยังทำให้ผู้รับทุนไม่มีความ

ผูกพันต่อสังคมไทย และหน่วยงานต้นสังกัดที่จะกลับมาประจำ และหน่วยงานต้นสังกัดขาดกำลังคนต่อเนื่องเป็นระยะยาว ดังนั้นการผลิตอาจารย์ในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ ในสาขาที่มหาวิทยาลัยภายในประเทศมีบัณฑิตศึกษาที่มีความพร้อมน่าจะเป็นทางออกที่ดีที่สุด และก็จะเป็นการช่วยยกระดับบัณฑิตศึกษาให้มีสถานะทัดเทียมนานาชาติ ด้วยเหตุผลที่ว่าในรูปรวมแล้วการที่ประเทศจะเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมได้อย่างมั่นคงนั้น จำเป็นต้องมีความสามารถผลิตวิศวกรที่มีคุณภาพสูงออกสู่ตลาดอย่างต่อเนื่อง และมหาวิทยาลัยของรัฐจะต้องสามารถมีอาจารย์และผลิตอาจารย์เข้าสู่ระบบได้เองอย่างมีความต่อเนื่อง ในการนี้บัณฑิตศึกษาทางวิศวกรรมศาสตร์ภายในประเทศจะต้องมีมาตรฐานที่สูงขึ้นเทียบเคียงได้กับมหาวิทยาลัยที่มีมาตรฐานในนานาชาติประเทศและจะทำให้กระบวนการผลิตอาจารย์ให้แก่สถาบันดีขึ้นแล้วจะเป็นการช่วยผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพให้กับอุตสาหกรรมและภาครัฐอื่น ๆ ด้วย

3. การจัดสรรทุนสำหรับการเชิญผู้เชี่ยวชาญพิเศษ (Visiting professors) จากมหาวิทยาลัยต่างประเทศมาช่วยสอนและวิจัย ในโครงการผลิตอาจารย์เพื่อเสริมสร้างมาตรฐานของการศึกษาให้สูงขึ้นเทียบเคียงกับมหาวิทยาลัยที่มีมาตรฐานในต่างประเทศ

4. การจัดทุนระยะสั้นเพื่อพัฒนาอาจารย์ที่มีอยู่แล้วในระบบให้มีความรู้ความสามารถก้าวหน้ากับวิทยาการที่ก้าวหน้าโดยการจัดสรรทุนสนับสนุนให้ไปฝึกอบรมดูงานระยะสั้น ประชุมวิชาการ วิจัย และเสนอผลงานทางวิชาการ ณ ต่างประเทศเป็นการสนับสนุนให้อาจารย์ได้พัฒนาทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง

5. การจัดทุนสำหรับส่งบุคลากรฝ่ายเทคนิคไปฝึกอบรมในต่างประเทศเป็นการพัฒนาบุคลากรให้สามารถทำให้คุณภาพการเรียนการสอนดีขึ้นและบรรเทาปัญหาการขาดแคลนอาจารย์และครูปฏิบัติการด้วย

6. รัฐบาลจะต้องให้การสนับสนุนการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาทางด้านวิศวกรรม-

ศาสตร์ทั้งระบบกล่าวคือ พัฒนาอาจารย์และบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีปริมาณและคุณภาพสอดคล้องกับจำนวนนักศึกษาที่ต้องรับผิดชอบ รวมทั้งจัดการครุภัณฑ์การ

เรียนการสอนให้เพียงพอและเหมาะสมกับการพัฒนาอุตสาหกรรมของตลาดโลก

**ความรู้เป็นสากล
มหาวิทยาลัยบริติช (ประเทศไทย) กับการพัฒนาการศึกษา
มุ่งพัฒนาทรัพยากรในหมู่มวลมนุษยชาติ**

ทุกระบบที่เป็นสากลถือเอาการศึกษาว่าเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศไม่ว่าจะเป็นประเทศที่พัฒนาหรือประเทศที่กำลังพัฒนาอย่างบ้านเราก็ดำเนินการแตกต่างกันบ้างเล็กน้อยก็ตรงที่ ในประเทศที่กำลังพัฒนา หลักสูตรการศึกษาจะเป็นรูปแบบวิจัย ทดลอง ให้เห็นจริงและนำไปปฏิบัติได้ รวมทั้งได้มีการพิสูจน์ร่วมกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ไม่ใช่เป็นการชี้้นำจากฝ่ายเดียว ทำให้วิทยาการของประเทศที่พัฒนาแล้วก้าวหน้าเป็นอย่างมาก

หนึ่งในประเทศที่พัฒนาก็คือ ประเทศอังกฤษที่ระบบการศึกษาเป็นสากลและเป็นการศึกษาที่ทำให้คนรู้จักคิด รู้จักทำ ไม่ใช่เพียงศึกษาเพื่อนำไปปริญามาทำงานเท่านั้น และจากการที่เป็นประเทศที่พัฒนาที่มีศักยภาพสูง ทำให้อังกฤษแสวงหาแหล่งเผยแพร่ความรู้ การวิจัยและให้การศึกษาคน เพื่อเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่จะสร้างสรรค์ และพัฒนาโลกในอนาคตต่อไป

ประเทศไทยเป็นเป้าหมายหลักของภูมิภาคนี้ที่อังกฤษต้องการที่จะขยายและพัฒนาการศึกษาในภูมิภาคเอเชียให้สู่ระดับสากล เพราะเห็นว่าเป็นประเทศที่มีความพร้อมในทุกๆ ด้าน ดังนั้นในเดือนกันยายนปี พ.ศ. 2537 บารอนเนส เพอร์รี่ ประธานคณะบริหาร

การค้าต่างประเทศด้านการศึกษาของประเทศอังกฤษ พร้อมคณะผู้แทนจากมหาวิทยาลัยนอตติงแฮม (อันดับ 6) มหาวิทยาลัยเอดิงบะโร (อันดับ 15) ในนามรัฐบาลอังกฤษจึงเข้ามาเจรจากับทบวงมหาวิทยาลัยในสมัยรัฐบาลนายชวน หลีกภัย เพื่อขอจัดตั้งมหาวิทยาลัยแห่งสหราชอาณาจักรในประเทศไทย โดยการเจรจาผ่านไปหลายรอบเพราะแม้จะเป็นความประสงค์ของอังกฤษที่จะขยายและพัฒนาการศึกษาในประเทศไทยในภูมิภาคนี้ก็ตาม แต่ยังมีปัจจัยอีกหลายอย่างในแง่ของความเป็นไปได้ทั้งสถานที่ บุคลากรและขบวนการจัดตั้งมหาวิทยาลัย มิใช่เรื่องง่าย อีกอย่างหนึ่งระบบการศึกษาของอังกฤษแข็งแกร่งและมีมาตรฐานมาก อังกฤษไม่ต้องการสร้างโรงสีปริญญา แต่ต้องการแหล่งผลิตปริญญาที่แท้จริงเพื่อมวลมนุษยชาติ

รัฐบาลอังกฤษและตัวแทนมหาวิทยาลัยชั้นนำของอังกฤษซึ่งเปรียบคล้ายกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์หรือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยของบ้านเรานั้นเองตกลงที่จะศึกษาความเป็นไปได้ ซึ่งนายสุเทพ อัดถาวร รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยในสมัยนั้นได้เห็นด้วยเพราะในบ้านเรายังไม่มีมหาวิทยาลัยนานาชาติที่ใช้หลักสูตรจากประเทศอังกฤษเลย นายสุเทพต้องการที่จะให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยอย่างจริงจัง เป็นสถาน

ศึกษาวิจัยอย่างแท้จริงจึงพร้อมที่จะสนับสนุนรวมทั้งยังบอกชักชวนนักธุรกิจในประเทศไทยเพื่อร่วม “โครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยบริติช (ประเทศไทย)” ขึ้น และบริษัท แองโกล-ยูโร ซินดิเกต จำกัด ซึ่งเป็นกลุ่มนักธุรกิจไทยที่พร้อมจะสนับสนุนการพัฒนาการศึกษาในบ้านเรา จึงได้ร่วมในโครงการนี้โดยมีวัตถุประสงค์หลัก ๆ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และเพื่อร่วมเฉลิมฉลองการครองราชย์ครบ 50 ปีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวด้วย

มหาวิทยาลัยบริติช (ประเทศไทย) จึงเริ่มกำเนิดขึ้น ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยนานาชาติเพียงแห่งเดียวและเป็นแห่งแรกในประเทศไทยที่ใช้อาจารย์สอนและหลักสูตรของประเทศอังกฤษทั้งหมด โดยจะตั้งอยู่ที่อำเภอวังทอง ห่างจากสนามบินในตัวเมืองพิษณุโลก 26 กิโลเมตร ในเนื้อที่กว่า 300 ไร่ โดยช่วยแรกจะเปิดรับเฉพาะระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ และอิเล็กทรอนิกส์ การจัดการและการเงิน ระบบสารสนเทศ ก่อน

ปีเตอร์ มอส ผู้อำนวยการบริษัทแองโกล-ยูโร ซินดิเกต จำกัด เปิดเผยว่า มหาวิทยาลัยบริติช (ประเทศไทย) นี้ แม้จะตั้งในประเทศไทยแต่ก็จะรับนักศึกษาทั้งในเอเชียและทั่ว ๆ โลกด้วยเพราะจะเป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นสากลเพื่อผสมผสานวัฒนธรรมทั่วโลกแต่เป้าหมายหลักก็เพื่อให้คนไทยได้มีการศึกษาที่เป็นมาตรฐานโลก พร้อมเผชิญการแข่งขันยุคโลกาภิวัตน์ได้ และจะใช้หลักสูตรแบบการวิจัยของประเทศอังกฤษ ทั้งหมด

โดยนักศึกษาที่ศึกษาที่นี่จะได้รับปริญญาบัตรจากมหาวิทยาลัยนอตติงแฮม หรือมหาวิทยาลัยเอ็กซีเตอร์ เพราะเราจะใช้มาตรฐานอังกฤษทุกอย่าง จะไม่ปล่อยให้ให้นักศึกษาจบออกไปง่าย ๆ เราจะคัดคนตั้งแต่ขั้นตอนการเข้าศึกษาที่ต้องมีการทดสอบภาคภาษาอังกฤษอย่างเข้มข้น รวมทั้งดูบุคลิกและเขาวนปัญญาของนักศึกษาด้วย เพราะตามปกติแล้วการเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำในประเทศอังกฤษนั้นยุ่งยากมาก สิ่งนี้จะทำให้การตั้งมหาวิทยาลัยบริติช(ประเทศไทย) บรรลุวัตถุประสงค์ของประเทศอังกฤษ และทำให้คนไทยได้

รับการศึกษาที่มีมาตรฐานอย่างแท้จริงด้วย

เราจะรับนักศึกษาประมาณปี 2540 ในช่วง 2 ปีแรกจะสอนพื้นฐานวิชาต่าง ๆ ในประเทศไทยโดยอาจารย์จากมหาวิทยาลัยนอตติงแฮมและมหาวิทยาลัยเอ็กซีเตอร์ทั้งหมด ใน 2 ปีหลังนักศึกษาสามารถที่จะไปศึกษาต่อได้เลยที่มหาวิทยาลัยทั้งสองในประเทศอังกฤษ แต่ทั้งนี้ต้องผ่านการทดสอบอย่างจริงจังจากอาจารย์เสียก่อน จึงบอกได้ว่าถ้านักศึกษาจบจากที่นี่ก็จะเทียบได้กับการจบการศึกษาในระดับวิจัยจากประเทศอังกฤษโดยตรงทีเดียว

สำหรับสัญลักษณ์มหาวิทยาลัยจะเป็นรูปช้างและสิงโต ซึ่งแสดงถึงความเป็นประเทศไทยและอังกฤษ เป็นความร่วมมือระหว่าง 2 ประเทศ คติพจน์ของมหาวิทยาลัยคือ “scientia ubique” ซึ่งหมายความว่า “ความรู้เป็นสากล” “ความรู้อยู่ทั่วโลก” สัญลักษณ์ของความรู้จะปรากฏในซีกบนขวาของตรามหาวิทยาลัยและรูปลูกโลกในซีกซ้ายล่างสะท้อนความหมายของคติพจน์

ความรู้เป็นสากล ความรู้อยู่ทั่วโลก ประเทศอังกฤษศูนย์รวมแห่งความรู้และวิทยาการทั้งหลายได้แผ่ขยายการพัฒนาความรู้มายังบ้านเรา นับว่าเป็นนิมิตหมายที่ดีเป็นอย่างมาก สมดังคำที่ว่า ยามที่ประเทศมีประชากรมาก เราต้องสร้างให้คนเหล่านั้นอึดหน้าสำราญและร่ำรวย และคนไทยก็เริ่มร่ำรวยแล้ว ต่อจากนี้ไปคือการให้การศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งที่ทรงคุณค่าสูงสุดของมวลมนุษยชาติ ที่ยากจะปฏิเสธ

ข้อมูลจำเพาะ

มหาวิทยาลัยบริติช (ประเทศไทย) คือมหาวิทยาลัยอังกฤษแห่งแรกและแห่งเดียวในประเทศไทย เป็นมหาวิทยาลัยที่จัดตั้งโดยใช้หลักสูตรการศึกษาจากประเทศอังกฤษ จุดดี.... ในช่วง 2 ปีแรกคนไทยสามารถศึกษาในประเทศในบรรยากาศแวดล้อมที่เป็นไทย ๆ ได้เพื่อการเตรียมตัวและการปรับตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป ด้วยคณะอาจารย์จากอังกฤษที่บินมาสอนโดยตรง

ศ.นพ.เกษม วัฒนชัย ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
เป็นประธานพิธีมอบใบอนุญาตจัดตั้ง มหาวิทยาลัย
บริติช (ประเทศไทย) เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2539 ณ
ห้องประชุมสารสนเทศ ทบวงมหาวิทยาลัย

กองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

กองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เป็นโครงการหนึ่งที่
ที่รัฐบาลจัดตั้งขึ้น เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียน นิสิต
นักศึกษา ที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ได้มีโอกาสศึกษาต่อ
ตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ถึงระดับปริญญา-

ญัตริ โดยการให้กู้เงินเป็นค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายที่
เกี่ยวเนื่องกับการศึกษา และค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการ
ครองชีพระหว่างการเรียน ดังนั้นจึงมีหลักเกณฑ์การ
จัดสรรวงเงินไว้ดังนี้

มหาวิทยาลัย	น ศ	น ร	น ร	“ขนาด”	แบ่งกองทุน	จัดสรรให้
รัฐ/เอกชน	ปริญญาตรี	ม ปลาย	ปวส.	“จำนวน”	ตาม “ขนาด”	
ม	350	0	0	350.00	293,378	293,000
ช	300	100	60	397.00	332,775	333,000
ณ	200	100	0	246.00	206,203	206,000
ญ	4,000	0	0	200.00	167,645	168,000
				1193.00	1,000,000	
การคำนวณ	x 1	x 0.46	x 0.85		M*397/1193	
ช	300	46	51	397.00	332,775	
ญ	x 0.05			125.00		
ช	300	46	51	397.00		
แบ่งภายใน	251,637	38,584	42,778		333,000	

มหาวิทยาลัย	จัดสรรให้
จุฬา	64,400,000
เกษตร	65,935,000
ขอนแก่น	43,556,000
เชียงใหม่	57,287,000
ธรรมศาสตร์	55,275,000
มหิดล	41,271,000
รามคำแหง	56,011,000
ศิลปากร	17,547,000
ศรีนครินทร์	30,360,000
สุโขทัย	8,042,000
สงขลา	37,049,000
ลาดกระบัง	31,145,000
ธนบุรี	16,169,000
พระนครเหนือ	34,613,000
แม่โจ้	15,650,000
บูรพา	16,791,000
อุบล	3,692,000
นเรศวร	10,679,000
สุรนารี	10,964,000
มหาสารคาม	7,197,000
กรุงเทพ	79,510,000
เกษมบัณฑิต	33,324,000
มหานคร	15,420,000
ธุรกิจบัณฑิตย์	62,776,000
พายัพ	17,381,000
รังสิต	46,549,000
ศรีปทุม	55,723,000
สยาม	36,279,000
หอการค้าไทย	73,752,000
หัวเฉียว	14,594,000
อัสสัมชัญ	47,871,000
เอเชียอาคเนย์	13,424,000
เกริก	13,108,000
วงษ์ชวลิตกุล	11,931,000
คริสเตียน	877,000
เซ็นต์จอห์น	7,361,000
เทคโนโลยีราชมงคล	1,548,000
บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัย	13,744,000

มหาวิทยาลัย	จัดสรรให้
เซ็นต์หลุยส์	873,000
ภาคกลาง	8,402,000
ตะวันออก/เหนือ	11,900,000
มิชชั่น	897,000
โยนก	5,080,000
ศรีโสภณ	2,753,000
แสงธรรม	916,000
ทองสุข	230,000
รัชต์ภาคย์	144,000
รวม	1,200,000,000

หลักเกณฑ์การจัดสรรวงเงินให้กู้ยืมฯ ทบวงมหาวิทยาลัย

1. จัดสรรให้สถาบันอุดมศึกษาทั้งรัฐและเอกชนที่เปิดดำเนินการสอนแล้วด้วยเกณฑ์เดียวกัน

2. ใช้ “ขนาด” ของมหาวิทยาลัยในการจัดสรรเงินตามส่วน

3. “ขนาด” หมายถึง “จำนวน” นักศึกษาเชิงเปรียบเทียบ โดย

3.1 นักศึกษาในระดับปริญญาตรีใช้จำนวนนักศึกษารวมทุกชั้นปีเป็น “จำนวน” โดยตรง สำหรับทุกสถาบัน ยกเว้น มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

3.2 ในระดับมัธยมปลาย “จำนวน” เป็นจำนวนนักเรียน คูณด้วย 0.46

3.3 นักเรียน ระดับ ปวส. “จำนวน” เป็นจำนวนนักเรียน คูณด้วย 0.85

3.4 มหาวิทยาลัยเปิด (มหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช) จะพิจารณาจัดสรรวงเงินกู้ให้ 2 สถาบันนี้ เป็นจำนวนเงินไม่เกินร้อยละ 7 ของวงเงินรวมที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้รับการจัดสรร และจะพิจารณาให้กู้ยืมในรายการดังนี้

- ผู้ที่เรียนที่บ้านไม่ต้องเดินทางให้ (1) ค่าเล่าเรียน
- (1) ค่าเล่าเรียน (2) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับหลักสูตร
- (2) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับหลักสูตร (3) ค่าครองชีพ
- ผู้ที่ต้องเข้าชั้นเรียนที่สถาบันฯ

**ประมาณการจำนวนนักเรียน นักศึกษา ผู้กู้ยืมตามชั้นปีการศึกษา
ในการดำเนินโครงการในแต่ละปี**

หน่วย : คน

ชั้นปีการศึกษา	โครงการปีที่			
	1	2	3	4 เป็นต้นไป
มัธยมศึกษาปีที่ 4	36,000	36,000	36,000	36,000
5	8,000	36,000	36,000	36,000
6	4,000	8,000	36,000	36,000
ปวช. ปีที่ 1	16,000	16,000	16,000	16,000
2	6,000	16,000	16,000	16,000
3	4,000	6,000	16,000	16,000
ปวส./ ปวท. ปีที่ 1	12,000	12,000	12,000	12,000
2	4,000	12,000	12,000	12,000
อุดมศึกษาปีที่ 1	30,000	30,000	30,000	30,000
2	8,000	30,000	30,000	30,000
3	4,000	8,000	30,000	30,000
4	-	4,000	8,000	30,000
รวม	132,000	214,000	278,000	300,000

หมายเหตุ จำนวนผู้กู้ยืมสำหรับศึกษานอกระบบต่อเนื่องจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในแต่ละปีจะมีจำนวนไม่มากนัก จึงนับผนวกรวมอยู่ในโควตาของกลุ่มผู้กู้ยืมในระดับชั้นมัธยมศึกษา

**ตารางวงเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2539**

หน่วย : บาท

ระดับการศึกษา	ค่าเล่าเรียน	ค่าใช้จ่ายเกี่ยวเนื่อง กับหลักสูตร	ค่าครองชีพ		รวมค่าใช้จ่าย
			ค่าที่พัก	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	
1. มัธยมศึกษาปลาย					
- กทม.และปริมณฑล	10,440	1,200	18,000	24,000	53,640
- เขตเมืองใหญ่	8,600	1,200	12,000	18,000	39,800
- จังหวัดอื่นๆ	8,600	1,200	6,000	15,000	30,800
2. อาชีวฯ					
2.1 ปวช.					
- กทม.และปริมณฑล	16,500	1,200	18,000	24,000	59,700
- เขตเมืองใหญ่	15,180	1,200	12,000	18,000	46,380
- จังหวัดอื่นๆ	15,180	1,200	6,000	15,000	37,380
2.2 ปวส./ปวท.					
- กทม.และปริมณฑล	20,240	1,200	18,000	28,000	67,440
- เขตเมืองใหญ่	19,350	1,200	12,000	24,000	56,550
- จังหวัดอื่นๆ	19,350	1,200	6,000	18,000	44,550
3. ปริญญาตรี					
- กทม.และปริมณฑล	28,500	2,000	18,000	28,000	76,500
- เขตเมืองใหญ่	17,800	2,000	12,000	24,000	55,800
- จังหวัดอื่นๆ	17,800	2,000	6,000	18,000	43,800

- หมายเหตุ**
- 1) วงเงินให้กู้ยืมสำหรับผู้ศึกษานอกระบบต่อเนื่องจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้นให้ได้รับเหมือนกับผู้ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
 - 2) เขตปริมณฑล หมายถึง จังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ สมุทรสาคร และนครปฐม
 - 3) เขตเมืองใหญ่ หมายถึง จังหวัดชลบุรี สระบุรี นครราชสีมา และเชียงใหม่

วิกฤตการณ์ขาดแคลนน้ำในโลกลอนาคต

วิกฤตการณ์ขาดแคลนน้ำของโลกในอนาคต

เจ้าหน้าที่ระดับสูงขององค์การสหประชาชาติได้กล่าวเตือนว่า ในอนาคตโลกเราจะประสบกับวิกฤตการณ์น้ำ ซึ่งจะทำให้การพัฒนาทั้งหลายของมนุษยชาติ

ต้องหยุดชะงักทำลายสภาพสังคม ซึ่งได้เกิดขึ้นแล้วในบางภูมิภาค หากว่าไม่มีการจัดการ กระจายน้ำให้มีประสิทธิภาพกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ปัญหาการขาดแคลนน้ำเป็นสัญญาณเตือนให้

โลกเราต้องทำการเตรียมการให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว นาย Wally N'DOW เลขาธิการขององค์การสหประชาชาติในการประชุมว่าด้วยการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์กล่าวว่า พวกเรากำลังก้าวเข้าไปสู่สภาวะที่เรียกได้ว่า วิกฤตการณ์น้ำ ในจำนวน 80 ประเทศและประชากรโลกกว่าร้อยละ 40 ที่เคยประสบปัญหาขาดน้ำเขาสรูปในที่ประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการแหล่งน้ำสำหรับเมืองใหญ่และมหานคร

หากไม่มีการพัฒนาแหล่งน้ำที่มีให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์และใช้ประโยชน์ได้แล้ว การพัฒนาของมนุษยชาติจะหยุดชงักอย่างสิ้นเชิง สภาพสังคมจะไม่สามารถดำรงอยู่ได้ดังเช่นที่เราเห็นอยู่ในปัจจุบัน

คาดว่า แหล่งน้ำที่มีอยู่ในโลกจะเริ่มขาดแคลนขึ้นในช่วงเวลา 15 ถึง 20 ปีข้างหน้า และอาจจะมีอันตรายจากสงครามการแย่งชิงน้ำไม่เฉพาะแต่กับประเทศแถบตะวันออกกลางเท่านั้น แต่รวมถึงประเทศในภูมิภาคอื่น ๆ ของโลกด้วย

จากข้อมูลสถิติขององค์การสหประชาชาติ ประชากรโลกในประเทศกำลังพัฒนาจำนวนกว่าหนึ่งพันล้านคนขาดแคลนน้ำดื่มที่สะอาด และอีกกว่า 1.7 พันล้านคนขาดอุปกรณ์หรือวัสดุเครื่องสุขภัณฑ์ที่สะอาดและเหมาะสม

น้ำสกปรกเป็นสาเหตุของการเกิดโรคกว่าร้อยละ 80 ในประเทศกำลังพัฒนาของโลก และทำให้ประชากรโลกเสียชีวิตไปปีละประมาณ 10 ล้านคน

การประชุมดังกล่าวได้ตกลงกันให้มีการจัดการน้ำที่ดีกว่า เพิ่มการลงทุน ทำราคาให้มีประสิทธิภาพและปรับปรุงการกระจายไปยังโลกส่วนที่ยากจน

รายงานการประชุมดังกล่าวจะเป็นรายการประชุมเรื่องน้ำสำหรับการประชุม UN Habitat II ณ เมืองอิสตันบูล ในเดือนมิถุนายนศกนี้

นาย Tan Qinglian รองนายกรัฐมนตรีด้านการก่อสร้างของจีนกล่าวว่า การประชุมดังกล่าวจะมีผลต่อการจัดทำกลยุทธ์เรื่องน้ำของจีน โดยจะมีการจัดทำนโยบายที่เป็นรูปธรรมมากขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับคำเรียกร้องที่หยิบยกขึ้นในการประชุม ได้มีการเรียกร้องให้ประเทศจีนเร่งบริหารการจัดการน้ำเสียซึ่งยังคงมีการปล่อยทิ้งโดยมิได้ทำการกลั่นกรองเสียก่อน

สรุปรายงานการประชุมได้เรียกร้องให้ใช้บทบาทของการสนับสนุนทางการเงินสำหรับการพัฒนาแหล่งน้ำและเรียกร้องให้มีการรักษาแหล่งน้ำให้ใช้ได้อย่างยั่งยืนแต่โดยกตวอย่างให้น้อยมาก

ผู้เข้าร่วมประชุมรายหนึ่งได้แสดงความเห็นว่า รายงานมิได้เน้นถึงประเด็นการนำเทคโนโลยีที่พัฒนาไปเพื่อควบคุมน้ำเสียทิ้ง บางคนก็คาดหวังว่าจะมีการเรียกร้องให้มีการดำเนินการที่เข้มงวดกว่าที่เป็นอยู่ และว่ารายงานพยายามที่จะกล่าวถึงประเด็นทุกหัวข้อ ทำให้ขาดการเน้นถึงความสำคัญในเรื่องหลักบางเรื่อง

นาย N'DOW กล่าวว่า มีความจำเป็นที่จะต้องทำการทบทวนให้ตระหนักถึงคุณค่าของแหล่งน้ำเพื่อกระตุ้นให้มีการสงวนอนุรักษ์เพื่อเป็นหลักประกันว่าจะมีแหล่งน้ำสำหรับผู้ที่ยากไร้เช่นกัน

จะต้องมีการลงทุน หมายความว่า ทำการจัดลำดับความสำคัญเสียใหม่ ภายใต้ความร่วมมือระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐ ธุรกิจอุตสาหกรรมและประชาชนทั่วไป รัฐบาลไม่สามารถดำเนินการได้แต่เพียงผู้เดียว

ที่มา : Nando.net, Mars 21 1996

บทวิเคราะห์

น้ำเป็นหนึ่งในปัจจัยที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตของมวลมนุษยชาติทุกคน ไม่ว่าประเทศที่ร่ำรวยมหาศาลหรือยากจน จำเป็นต้องอาศัยน้ำสะอาดเพื่อการบริโภคและอุปโภค ปัจจุบัน จำนวนประชากรของโลกเพิ่มขึ้นทุกปี แต่ปริมาณน้ำสะอาดที่ลดลงตรงข้ามจำนวนประชากร หากปล่อยให้สภาวะเช่นนี้ดำเนินการต่อไปอีก วิกฤตการณ์การขาดแคลนน้ำจะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ความร่วมมือจากทุกประเทศทั้งภาครัฐบาล เอกชน และประชาชนทั่วไป ในการอนุรักษ์แหล่งน้ำสะอาดเพื่อการบริโภคและอุปโภคแก่มวลมนุษยชาติให้ มีราคาที่เหมาะสมและยุติธรรมทั้งผู้บริโภคและผู้ลงทุนด้วย

ที่มา : จุลสารรายสัปดาห์ ข่าววิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจากยุโรป

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สเด็จพระราชดำเนินทรงเปิดการประชุมโครงการประชุม
นานาชาติ นักประวัติศาสตร์ แห่งเอเชียครั้งที่ 14 ในวันที่ 20 พฤษภาคม 2539 ณ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

.....ติดตามข่าวสารด้านการอุดมศึกษาได้จาก.....

อนุสารอุดมศึกษา รายเดือน เสนอสาระเกี่ยวกับการอุดมศึกษาไทย

จดหมายข่าวรายสัปดาห์ เสนอข่าวสารและความเคลื่อนไหวในแวดวงอุดมศึกษา

วารสารข่าวทบวงมหาวิทยาลัย ฉบับพิมพ์แทรกในวารสาร “งานเด่น” ในเครืออวัฏจักร ทุกวันเสาร์ที่ 4 ของเดือน
เสนอข่าวสารในแวดวงอุดมศึกษา สำหรับนิสิต นักศึกษา และผู้แสวงหาโอกาส
ในตลาดแรงงาน

รายการวิทยุ “ทม.100.5”

รายการสาระประโยชน์ในเชิงบริการสาธารณะที่เกี่ยวกับการอุดมศึกษาทางสถานี
วิทยุ อ.ส.ม.ท. ความถี่ 100.5 MHz โดยสนทนากับนักวิชาการและนักวิชาชีพ
ออกอากาศสดทุกวัน เวลา 22.10 น. - 23.45 น.

ดำเนินงานโดย ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตที่ 2/2529
ประชณีย์ทลานทลวง

ผู้อำนวยการสำนักบรรณสารการพัฒนา
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

(นายสมัย ธรรมสอน)
หัวหน้าฝ่ายสารบรรณ

ทบวงมหาวิทยาลัย

328 ถนนศรีอยุธยา

พญาไท กรุงเทพฯ 10400